

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 76 45 280

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ 21ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 71
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
- ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1997

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Πάνε δυο τρία χρόνια τώρα, που και γύρω στις 20 Αυγούστου πηγαίνουμε για να λειτουργήσουμε στην Αγία Παρασκευή στο Παλιονέχωρο.

Για όσους δεν είναι στη γιορτή της στο χωριό, είναι μιας πρώτης τάξης ευκαιρία ν' ανέβουν και να προσκυνήσουν τη χάρη της, γιατί οι χωριανοί μας είναι στενά δεμένοι με τη Μεγαλομάρτυρα Παρασκευή.

Πολλές τοποθεσίες στο χωριό μας φέρουνε τ' όνομά της και η ευλάβεια των χωριανών, από παλιά, της έστησε ξωκκλήσια και κονίσματα.

Αγία Παρασκευή στο Παλιονέχωρο, Αγία Παρασκευή στα Παλιοχώρια, Αγία Παρασκευή στα Καλαθείκα.

Ως την Αμερική φέραν τη χάρη της οι χωριανοί μας και στο ωραίο πάρκο του Συλλόγου τους, κάνουνε στη γιορτή της λαμπρότατο πανηγύρι.

Φέτος αποφασίστηκε να γίνει η λειτουργία στις 21 Αυγούστου. Ανεβήκαμε λοιπόν με τ' αυτοκίνητα. Να πάει κανένας με τα πόδια, όπως τα χρόνια τα παλιά απ' τη Σπηλιά, ούτε συζήτηση. Χρειάζεται μεγάλο ηρωισμό και

τόλμη περισσή για να τ' αποφασίσει.

Ακολουθώντας τον καινούργιο δρόμο, που τώρα γίνεται, σε 35 λεπτά της ώρας ήμασταν εκεί.

Μπροστά μας το νιόχτιστο ολόλευκο εκκλησάκι, που στέργισε η πίστη και η ευλάβεια των ξενιτεμένων εδώ και λίγα χρόνια.

Δεξιά μας είκοσι με τριάντα μέτρα παρακάτω το εκκλησάκι το παλιό στέκει τραυματισμένο, μα όρθιο σε πείσμα του καιρού και της κατολισθήσεως.

Θεώρησα καθήκον μου να πάω να προσκυνήσω πρώτα εκεί, που τόσα συναισθήματα με δένουνε μ' αυτό. Θα πήγαινα εκεί, όπως επήγαινα, όταν ακόμα ζούσε, στη γριά - γιαγιά μου, σα γύριζα στο χωριό από πολύχρονο ταξίδι, για να φιλήσω το σκελετωμένο χέρι της και να μου δώσει την ευχή της.

Επήρα το κεράκι μου και τράβηξα για τη... «γιαγιά» Αγία Παρασκευή. Στο δρόμο μου συνάντησα την κυρα - Λένη, που ανέβαινε απ' το παλιό ξωκκλήσι. Μ' είχε προλάβει η ευλάβειά της. Πήγε, προσκύνησε και γύριζε.

- Δεν έχει φωτιά, ν' ανάψει κανένας το κερί του, παραπονέθηκε, σα συναντηθήκαμε. Προσκύνησα και τ' άφησα οβηστό.

Γυρίζω πίσω. Δανείζομαι έναν αναπτήρα και κατεβαίνω πάλι.

Μπαίνω από την ανοιχτή, γυρτή της πόρτα. Η εγκατάλειψη σ' όλο το μεγαλείο. Ούτε καντήλι αναμμένο ούτε κερί στα μανουάλια της, πέρα από κείνο το οβηστό της κυρα - Λένης. Μονάχα οι αράχνες ύφαιναν ανενόχλητες τον ιστό τους και τα τριζόνια πηδούσανε ανέμελα στο δάπεδο.

Μια σαύρα φοβισμένη από την παρουσία μου, τρύπωσε βιαστική σε μια σχισμή, που έχασκε στον τοίχο.

Μια Παναγιά μεγαλομάτα με κοίταζε με βλέμμα παραπονεμένο. Πόσα δεν έλεγε εκείνη η ματιά! Εντράπηκα στ' αλήθεια!

Άναψα το κεράκι μου και το 'βαλα στη βαθιά ρωγμή, που άνοιξε η κατολίσθηση στο δάπεδο της εκκλησιάς. Άναψα και το οβηστό κερί της κυρά - Λένης.

Σε λίγο το χάσμα, π' άνοιξε η κατολίσθηση, γέμισε' από φως, γιατί ακολουθήσανε κι άλλοι πολλοί προσκυνητές με τα κεράκια τους.

Στάθηκα στη μέση του ναού, εκεί που ο παπάζ έβγαζε κάποτε τη... «Σοφία» κι αναμετρούσα το μέγεθος της εγκατάλειψης και της φθοράς, μα και τα περα-

☛ Συνέχεια στην 6η σελίδα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΕΙΔΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● Στις 21.8.97, ημέρα Πέμπτη, τελέστηκε η ειδική θεία λειτουργία, στο γραφικό ξωκκλήσι της Αγίας Παρασκευής στο Παλιονέχωρο.

Η λειτουργία αυτή γίνεται κάθε χρόνο, για να μπορέσουν να παρεβρεθούν ομογενείς Νεχωρίτες της Αμερικής και όθοι οι άηθοι απόδημοι, που δεν μπορούν να έρθουν στις 26 Ιουλίου στη μνήμη της Αγίας Παρασκευής.

Εφέτος λειτούργησαν ο εφημέριος του χωριού μας Παπανίκος και 2 ιερείς και 1 διάκος από το Καρπενήσι.

Στην ειδική αυτή λειτουργία παραβρέθηκαν περισσότεροι από 160 Νεχωρίτες, ομογενείς από Αμερική και Νεχωρίτες από Αθήνα και άλλα μέρη του Ελλαδικού χώρου.

Μετά την κατανυκτική θεία λειτουργία, ακολούθησε το καθιερωμένο σερβίρισμα φαγητών και ποτών, που προσφέρει η οικογένεια κ. Θωμά Μαζιά.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

● Με κέφι και λαμπρότητα γιορτάστηκε και φέτος το πανηγύρι. Ξενιτεμένοι χωριανοί

από κάθε γωνιά της γης κατέφτασαν προσκυνητές της Παναγιάς και των προγονικών τους εστιών.

Γέμισε κόσμο το χωριό!

Η εκκλησία μας γιορτινή και λαμπροφορεμένη δεχόταν τους προσκυνητές, που με συγκίνηση πολλή έφερναν στη Μεγαλόχαρη το τάμα τους.

Κατανυκτικότητα ήταν η λειτουργία. Ο παπα - Νίκος, ο παπα - Γιάννης και ο αρχιμανδρίτης ο Ιγνάτιος, που ήρθε από τον Έπαχτο, μες στα χρυσά ντυμένοι, έβαλαν τα δυνατό τους για να κάνουν λαμπρότατη την εορτή.

Η ομιλία του παπα - Ιγνατίου ήτανε εμπνευσμένη και συνεπήρε το εκκλησίασμα.

Μετά τη λειτουργία, το χοροστάσι γέμισε πανηγυριώτες.

Οι καταστηματάρχες πρόθυμοι και εξυπηρετικοί, έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους, να τους ευχαριστήσουν.

Η εκλεκτή ορχήστρα του Φουρλήγκα σκορπούσε τη χαρά και το μεράκι.

Πλήθος ποθῶ οι φίλοι του χωριού μας, που ήρθαν, για να γιορτάσουνε μαζί μας.

Ανάμεσά τους ο υπουργός

☛ Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΕ ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Η απέραντη βουβή ηρεμία, η απέραντη ανατολή κι ο ορίζοντας, η ατέλειωτη και καμιά φορά η ανιαρή μέρα ακόμα κι η μεγάλη νύχτα, άρχισαν να με κουράζουν.

Άρχισαν να με γυρνούν πίσω, στις σύντομες μέρες του χειμώνα, που δεν προλάβαινα τις δουλειές, δε μού 'φθαναν οι ώρες, και συλλογίζομαι, συλλογίζομαι...

Περνούν σκέψεις απ' το μυαλό μου, άλλες φορές σκοτεινές κι άλλες πάλι, φωτεινές και χαρούμενες, σαν τα κελιδόνια.

Οι ώρες κυλού δύσκολα και βαρετά. Οι άνθρωποι γύρω μου δεν ξέρουν τι θέλουν!

Ή μάλλον ξέρουν. Θέλουν όσο πιο πολλά λεφτά, γίνεται. Έχουν σκληρύνει τα αισθήματά τους, τις καρδιές τους, κι επενδύουν σε χρυσά όνειρα, σε μετοχές και χαρτοπαίγνια... Ακόμα και σε... ληστείες... Ο γείτονας που χρωστάει, ο υπάλληλος που τα φέρνει δύσκολα, ο άνθρω-

πος της διπλανής πόρτας που δεν του φθάνουν... κι άλλα τέτοια παρόμοια. Όνειρα δεν υπάρχουν.

Στόχοι. Τίποτα.

Ο κακός τους σύμβουλος ο ίδιος τους ο εαυτός, τους λέει, πως, ο χρόνος δεν είναι χρήμα, όπως λέει το ρητό, δηλαδή πολύτιμος, αλλά μετριέται σε χρήμα. How much? Λέγανε και λένε κάποιοι ξενόφερτοι, όχι απόλυτα τεκνοκράτες, αλλά χρηματοκράτες (moneyκράτες), κι έτσι, πιθηκίσανε κι εμείς. Όχι το ποιός είσαι; Ή τι είσαι; Όπως διαμορφώθηκαν μέχρι τώρα οι υγιείς κοινωνίες, αλλά How much? Πόσο πάει;

....

«Ουαί υμίν!» Γιατί φθάσαμε στο «αμήν», των ανθρώπινων αζημιών.

Πώς; Πού; Πότε; Γιατί ζούμε; Αν θα ζούμε αύριο! Αυτά αρχίζουν να γίνονται άγνωστα. Τα ξεχνάμε.

☛ Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΤΙΜΗ

Όλοι οι Νεχωρίτες νιώσαμε μεγάλη τιμή, αλλά και χαρά τις μέρες του πανηγυριού μας, γιατί ανάμεσά μας γλέντησαν και φιλοξενήθηκαν νεχωρίτικα υψηλά ιστάμενα και πολιτικά πρόσωπα. Στις 23, ανήμερα στο πανηγύρι μας και μετά τη θεία λειτουργία έφθασε στο χωριό μας, γλέντησε και χάρηκε στο όμορφο πανηγύρι μας, ανάμεσα σε εκλεκτή παρέα, ο συμπατριώτης μας και υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ Χρ. Βερελής συνοδευόμενος από το γνωστό σε πολλούς χωριανούς μας κ. Κωνσταντάκο και το διευθυντή του έργου του Ευήνου κ. Αρσενόπουλο.

Όλη η παρέα μας χάρηκε και γλέντησε νεχωρίτικα εκφράζοντας και τις θερμές μας ευχαριστίες, ιδιαίτερα στον κ. Βερελή για την τιμή και τη χαρά που μας έδωσε επισκεπτόμενος το χωριό μας και γλεντώντας μαζί μας.

Την άλλη μέρα, στις 24 το μεσημέρι, έφθασε στο χωριό μας και φιλοξενήθηκε (στο σπίτι του γράψαντος) ο νομάρχης Ιωάν. Βαϊνάς. Συζητήσαμε πολλά ενδιαφέροντα θέματα για το χωριό μας, με την υπόσχεση από τον κ. Νομάρχη ότι είναι δίπλα μας, και όσα ανήκουν στην αρμοδιότητά του θα λάβουν σύ-

ντομα λύση. Την εκλεκτή μας αυτή παρέα συμπλήρωσε το μεσημέρι στο ίδιο σπίτι και ο βουλευτής Φθιώτιδος Δημ. Αλαμπάνος, ο οποίος έμεινε κατενθουσιασμένος από τα όμορφα και καταπράσινα μέρη μας.

Και όλες αυτές οι παρουσίες και οι επισκέψεις βέβαια δεν ήταν τυχαίες. Όλοι οι φιλοξενούμενοι, που μας επισκέφθηκαν, ήταν καλεσμένοι από τον εκλεκτό και αγαπητό συγχωριανό μας κ. Δημ. Λάππα, τον οποίον όλοι μας οι απανταχού ευρισκόμενοι Νεχωρίτες ευχαριστούμε για τη μεγάλη του αγάπη και το

☛ Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

✿ Στο Αγρίνιο η... Αθηνά σύζυγος του Γεωργίου Πανάγου έφερε στον κόσμο ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

✿ Η Φλώρα Βίτσα (το γ. Κ. Φούρλα) έφερε στον κόσμο ένα υγιέστατο αγοράκι.

✿ Η Βασιλική Παπαγεωργίου (το γ. Δημ. Μπούρα) γέννησε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

✿ Στην Αθήνα η Βάσω Μάντη σύζυγος του Ηλία Ιωαννίδου γέννησε ένα χαριτωμένο αγοράκι.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

✿ Εγινε στην Αθήνα η βάπτισμα του γιού του Γιώργου και της Βάλιας Φλώρου. Το όνομα του νεοφώτιστου Αλέξανδρος - Χρήστος.

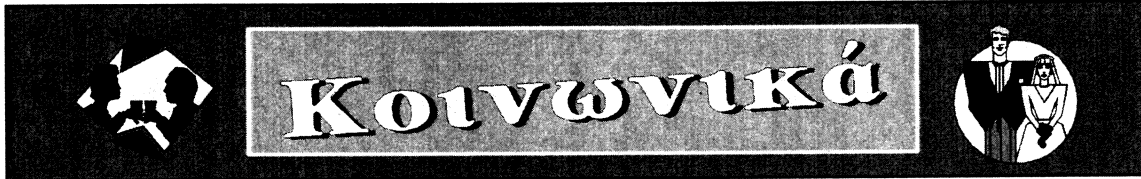
✿ Στην Αθήνα έγινε η βάπτισμα του γιου του Κων/νου και της Κων/νας Σκουμή. Ο μικρός ονομάστηκε Οδυσσέας.

✿ Στο Νεχώρι έγινε η βάπτισμα της κόρης του Απόστολου και της Γεωργίας Φούρλα. Το όνομα της μικρούλας Κωνσταντίνα.

✿ Ο Γιάννης Αντωνόπουλος βάπτισε το αγοράκι του Νικολάου και της Ελένης Πελέκη και το ονόμασε Σωκράτης.

✿ Ο Σίσσυ Μπαλτουμά και η Χρύσα Βρεττού βάπτισαν το κοριτσάκι του Γεωργίου και της Σίτσας Μάντη και το ονόμασαν Νίκη.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΑΒΒΩΝΕΣ

Έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου:

✿ Η Κων/να Γ. Λαζοδήμου και ο Παναγιώτης Πολυδωρόπουλος.

✿ Ο Αθανάσιος Χρ. Λειβαδίτης και η Γιάννα Ζαχαροπούλου.

✿ Ο Πωλ Νικ. Γιάνναρης και η Χρυσούλα Δασκαλάκη.

✿ Ο Νικόλαος Α. Βλάχος και η Μαρία Μαραμπότου.

✿ Ο Κων/νος Ν. Ξύκης και η Κατερίνα Κληρονόμου.

✿ Η Κατερίνα Αθ. Λάππα και ο Κοντομήτσος Ευθύμιος.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

✿ Έγινε στις 26 Ιουλίου στην Περίστα - Ναυπακτίας ο γάμος του Νικολάου Λούπα και της Παναγιώτας Βελαώρα.

✿ Στις 31 Αυγούστου στο Harrisburg των USA έγινε ο γάμος της Μάνθας Γ. Κοτσάλου και του Τιμόθεου Δημόπουλου.

✿ Στις 6 Σεπτεμβρίου στον Ιερό ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο χωριό, έγινε ο γάμος του Μιχάλη Ν. Καλαθά και της Ειρήνης Κατσιγιάννη.

✿ Στις 27 Σεπτεμβρίου και στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στη Ναύπακτο, έγινε ο γάμος της Βασιλικής Ν. Χαρμαντζή και του Βαγγέλη Μίχου.

✿ Στην Αθήνα έγινε ο γάμος του Νικολάου Χρ. Τσέλιου και της Δήμητρας Συβίλια.

✿ Στις 12 Οκτωβρίου στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Π. Φαλήρου έγινε ο γάμος της Κωνσταντίνας Θρασ. Καλλιὰ και του Χρήστου Παπαμιχαήλ.

✿ Στην Αμερική έγινε ο γάμος του Αντωνίου Δημ. Πλάκα και της Λίζας Μάγκνερ.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

† Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Μαρία Κ. Μέμμου.

† Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό η Κωνσταντίνα Απ. Μαρούδα.

† Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό η Ξένη Αθ. Μάλλιου.

† Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική ο Αθανάσιος Κων. Σγάγιας.

† Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική ο Ιωάννης Ν. Καλαθάς.

Συλλυπητήρια στα παιδιά τους και σ' όλους τους συγγενείς τους.

ΥΠΗΡΕΤΕΙ

ΤΗ ΘΗΤΕΙΑ ΤΟΥ

★ Ο Βασίλειος Χρ. Φούρλας παρουσιάστηκε και υπηρετεί τη θητεία του.

★ Ο Δημήτριος Γ. Πανάγος παρουσιάστηκε και υπηρετεί τη θητεία του.

Καλοί στρατιώτες.

ΝΕΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

✿ Λυμπέρης Δημήτριος αριθ. τηλεφ. 48851

✿ Ευαΐδου (Μπουραζέρη) Ελένη αριθ. τηλεφ. 48852

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

✿ Η Μελανία Δ. Καρανδρίκα πέτυχε στη Σχολή Δημοσίας Διοίκησης του Πάντειου Πανεπιστημίου.

✿ Η Μαρία Αντων. Μασγάλα πέτυχε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Τις συγχαίρουμε και ευχόμαστε καλή πρόοδο.

ΠΗΡΕ ΠΤΥΧΙΟ

✿ Η Κων/να Χρ. Χαραλαμποπούλου πήρε το πτυχίο Proficiency του Πανεπιστημίου Cambridge της Αγγλίας.

Τη συγχαίρουμε και της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες, φίλους και γνωστούς, οι οποίοι συμμετείχαν καθ' οιονδήποτε τρόπο στο πένθος μας για το θάνατο της αγαπημένης μας μητέρας, αδελφής και γιαγιάς

ΞΕΝΗΣ χας ΑΘ. ΜΑΛΛΙΟΥ

Τα παιδιά της: Γεώργιος & Υβόννη Μάλλιου, Νίκος & Μαρία Μπαλαδήμα, Δημ. & Ευαγγελία Πατρινού, Κων/νος & Ροδαλία Τσακωνιάτη, Ιωάννης, Σπυριδούλα & Μαγδαληνή Μάλλιου. Ο αδελφός: Νικόλαος Μαζιάς. Τα εγγόνια.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

✿ Η κ. Μ.Μ. από την Αμερική πρόσφερε στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών για τα έργα που θα γίνουν στην Εκκλησία.

✿ Η οικογένεια Ιωάννου Γ. Ζάχου, πρόσφερε στον Ιερό Ναό του χωριού μας και στη μνήμη του αδελφού τους Αντωνίου Μασγάλα το ποσό των 10.000 δρχ.

✿ Η οικογένεια Γεωργίου Π. Πανάγου πρόσφερε στον Ιερό Ναό του χωριού μας 50 δολάρια στη μνήμη Ευφροσύνης Ζαρκάδα και 50 δολάρια στη μνήμη Μαρίας Μέμμου.

✿ Η οικογένεια Θωμά Μαζιά στη μνήμη Ευφροσύνης Ζαρκάδα πρόσφερε στον Ιερό Ναό του χωριού μας το ποσό των 100 δολλαρίων.

✿ Στη μνήμη της αγαπημένης τους μητέρας ΞΕΝΗΣ χας ΑΘ. ΜΑΛΛΙΟΥ κατέθεσαν στον Ιερό Ναό του χωριού μας το ποσό των 15.000 δρχ. τα παιδιά της Γεώργιος & Υβόννη Μάλλιου, Νικόλαος & Μαρία Μπαλαδήμα, Δημ. & Ευαγγελία Πατρινού, Γεώργιος & Ροδαλία Τσακωνιάτη και Ιωάννης, Σπυριδούλα, Μα-

γδαληνή Μάλλιου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

➤ Ο Παναγιώτης και η Βάσω Κοκορόγιαννη στη μνήμη των γονέων τους Γεωργίου και Ελένης Ντούζου, πρόσφεραν στο Σύλλογό μας 5.000 δρχ.

➤ Ο Χρήστος Καλλιμάνης στη μνήμη του Κώστα Καλλιμάνη πρόσφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 5.000 δρχ.

➤ Η Γιαννούλα Αυγερίου στη μνήμη Δημητρίου και Μαγδαληνής Παπακώστα πρόσφερε το ποσό των 20 δολλαρίων.

➤ Στη μνήμη της αγαπημένης τους μητέρας ΞΕΝΗΣ χας ΑΘΑΝ. ΜΑΛΛΙΟΥ κατέθεσαν στο Σύλλογό μας δρχ. 25.000 τα παιδιά της Γεώργιος & Υβόννη Μάλλιου, Νικ. & Μαρία Μπαλαδήμα, Δημ. & Ευαγγελία Πατρινού, Γεωργ. & Ροδαλία Τσακωνιάτη και Ιωάννης, Σπυριδούλα, Μαγδαληνή Μάλλιου.

➤ Ο κ. Νίκος Απ. Μαρούδας, με τη γυναίκα του και το γιό του, κάτοικοι ΗΠΑ, πρόσφεραν στο Σύλλογο των Αθηνών, 100 δολάρια για το Νεχωρίτη και 1 μηχανήμα FAX στην Κοινότητα του Χωριού, για τις ανάγκες της, εις μνήμη της Μητέρας τους Κωνσταντίας, η οποία πέθανε πρόσφορα και τάφηκε στο χωριό.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Εκφράζω τις πιο θερμές ευχαριστίες μου στον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Νεχωριτών που εδρεύει στην Αθήνα, για τη συλλυπητήρια επιστολή, που μου έστειλαν, για τον αδόκητο θάνατο της προσφιλούς μου Μητέρας.

- Εκφράζω τις πιο θερμές ευχαριστίες μου, προς όλους ανεξαιρέτως τους απανταχού Νεχωρίτες (Ελλάδας και Αμερικής), οι οποίοι συμπαραστάθηκαν με οποιονδήποτε τρόπο στο βαρύτατο πένθος, για τον απροσδόκητο θάνατο της πολυαγαπημένης μου Μάνας.

ΝΙΚΟΣ ΑΠ. ΜΑΡΟΥΔΑΣ

"Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ"

Εκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας

Υπεύθυνος Εκδόσεως
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ

• Σειρήνων 33
Βύρωνας 162 32
Τηλ.: 76.45.280

Φωτοστοιχειοθεσία
ηλεκτρονική σελιδοποίηση

Γ. ΔΡΑΝΙΑΣ
Τηλ.: 93.50.572

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγησιλάου 20 - Αθήνα
Τηλ.: 52.36.835

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

	Δρχ.
Γεώργιος Κ. Λαζοδήμος	11.520 (20 δολ.)
Αγλαΐα Γ. Ζηνέλη	5.000
Ιωάννης Παπακωνσταντίνου	7.000
Ελένη Ευαΐδου	1.000
Μαγδαληνή Πλατάκου	2.880 (10 δολ.)
Μάκος Παπαχρήστου	10.000
Αθανάσιος Μπούρας	5.000
Ελένη Μπαμπάτσικου (το γ. Αθ. Παπαλέξη)	5.000
Γεώργιος Δασκαλάκης	5.000
Σαρρής Απόστολος	2.000
Νικόλαος Πατερέκας	5.000
Αθανάσιος Αγγελής	2.000
Κων/νος & Μαρία Πέττα (το γ. Μιχ. Καλαθά)	15.000
Νικόλαος Μαζιάς	5.000
Κων/νος Φούρλας Απ.	5.000
Αθανάσιος Κ. Φούρλας	5.000
Κων/νος Ι. Γιάνναρης	5.000
Αγαθή Κ. Σπανού	5.000
π. Νικόλαος Μασγάλας	5.000
Νικόλαος Ιωάννου	5.000
Ανδρέας Ασημακάκης	5.000
Παναγιώτης Κοκορόγιαννης	5.000
Όλγα Καραγιάννη - Αναστασίου	5.000
Απόστολος Φούρλας Κ.	5.000
Καίτη Νταφύλλου	1.000
Αριστείδης Δ. Πανάγος	5.000

ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

	Δολ.
Σύλλογος Νεοχωριτών Αμερική.....	500
Δήμητρα Β. Παπουτσή	20
Δημήτριος Θ. Μάλλιος	20
Χρήστος Αλπογιάννης	20
Βασιλική Ι. Λειβαδίτη	20
Νικόλαος Λ. Σκεπαρνιας	20
Βασίλειος Γ. Τσέλιος	50
Αθανάσιος & Βασιλική Πανάγου	20
Νικόλαος Αθ. Μπαλαφούτας	50
Γεώργιος & Μαρία Πανάγου	30
Περικλής & Γιάννα Πανάγου	30
Βασιλική Γ. Κατσαούνη	30
Βασιλική Στεργίου	20
Δημήτριος Ν. Πατερέκας & Κων/νος Λιάζης	100
Ιωάννης Ν. Καραγιάννης	20
Κατερίνα Κ. Σπανού	20
	Δρχ.
Τασία Μποτσόλη	5.000
Ιωάννης & Καλλιόπη Μάλλιου	5.000
Δημήτριος Κ. Παπουτσή	10.000
Μαρία Γ. Μούγια	10.000
Οικογ. Ιωάννου Γ. Ζάχου	20.000
Ιωάννης Απ. Μαρούδας	10.000
Γεώργιος Κ. Παπουτσή	10.000
Μαρία Ι. Καλαθά	5.000
Κων/νος Αθ. Μαζιάς	5.000
Χρήστος & Αγλαΐα Κουτσοκώστα	10.000

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

☛ Συνέχεια από την 1η σελίδα

κ. Βερελής, ο Δ/ντής του ΥΠΕΧΩΔΕ κ. Κωνσταντάκος και ο Δ/ντής των έργων του Ευήνου κ. Αρσενόπουλος.

Τη δεύτερη μέρα του πανηγυριού, μας τίμησε με την παρουσία του ο Νομάρχης κ. Βαϊνάς κι ο βουλευτής Φθιώτιδος κ. Αθαμπάνος.

Το βράδυ χορέψαν οι φουστανελλοφόροι και οι «βλάχισσες», «πλήξαμε και ξεπλήξαμε» το γαϊτανάκι, χορέψαμε παραδοσιακούς χορούς.

Στους, Χρήστο και Μάκο Παπαχρήστου, στον Κώστα το Σαϊτό και στο Γιώργο το Λειβαδίτη, αξίζουμε θερμά συχαρητήρια για την άψογη παρουσίαση του παραδοσιακού χορού. Υστερα ακολούθησε το γλέντι, που κράτησε ως το πρωί.

Το πανηγύρι έληξε με την εκδήλωση της φασουλάδας. Το βράδυ της τρίτης πηλόν μέρας, ο Σύλλογος πρόσφερε στους χωριανούς φασουλάδα εκλεκτή. Πάνω από 250 χωριανοί και φίλοι μας παραβρέθηκαν στην πλათεία και έφαγαν με όρεξη το... εθνικό μας φαγητό.

Στον αρχιμάγειρα Γιώργο Καραγιάννη και τους βοηθούς του Κώστα Μάλλιο και Γιώργο Λαζοδήμο αξίζουμε συχαρητήρια.

Την καθιερωμένη ομιλία της εκδήλωσης εκφώνησε ο... μόνιμος ομιλητής Γιώργος Γιάνναρης.

Ο λόγος του, άκρως συγκινητικός και πατριωτικός, χειροκροτήθηκε ζωηρότατα.

Τις άλλες μέρες, π' ακολούθησαν, το χωριό ξεπροβόδιζε τους ταξιδιώτες του, που γύριζαν στα σπίτια τους με δάκρυα και συγκίνηση.

Για ένα χρόνο τώρα ντόπιοι και ταξιδευτές θα ζούμε με την ανάμνηση του πανηγυριού και την ευχή: «Του χρόνου ν' ανταμώσουμε και πάλι κάτω απ' το γερο - πλάτανο».

● Με ενέργειες του κ. Αλέκου Φλώρου εγκρίθηκε για το χωριό μας από το Υπουργείο Εσωτερικών πίστωση 5.000.000 δρχ. Ευχαριστούμε και τον κ. Υπουργό και τον κ. Φλώρο.

● Ευχαριστούμε τους Γενικούς Γραμματείς Δημοσίων Έργων κ. Γιάννη Χρυσικόπουλο και ΥΠΕΧΩΔΕ κ. Δ. Σαράφωγλου και τον Υφυπουργό ΠΕΧΩΔΕ κ. Χρ. Βερελή για τις πιστώσεις που ενέκριναν για

το χωριό μας. Ήτοι: 3.000.000 για τον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας και 10.000.000 για το δρόμο Ασπρόβρυσης - Παλιονέχωρο.

● Συνεχίζεται με γοργούς ρυθμούς η κατασκευή της 24ης Επαρχιακής οδού στο τμήμα της Αράχβας. Κατασκευάζονται τα τεχνικά έργα και στρώνεται με χαλίκι το κατάστρωμα, για να ακολουθήσει η ασφαλιτοστρωση.

Στο τμήμα του Νεοχωρίου, στον ίδιο δρόμο, καθαρίστηκε η κατολισθήση στις Συκιές και έγιναν τα στραγκιστικά έργα, που προέβλεπε η μελέτη.

Κατασκευάστηκε ακόμη το κομμάτι του δρόμου στα Πουρναράκια, που είχε καταστραφεί το χειμώνα από τις βροχές. Έγινε δηλαδή τεχνικό έργο απορροής των βρόχινων νερών και στρώθηκε το κατάστρωμα με τσιμέντο.

Άλλος εργοπάθος αποκαθιστά τις ζημιές του δρόμου

Ψηλός Σταυρός - Εύνος.

● Το έργο του Ευήνου συνεχίζεται με αμείωτους ρυθμούς. Το φράγμα αυτή τη στιγμή έφτασε και ξεπέρασε το ύψος του Αι - Νικόη. Μέχρι το τέλος του 1997 υπολογίζεται να έχει ολοκληρωθεί το έργο.

● Με δαπάνη του Συλλόγου μας έγινε η καλλιέργεια της πηγής στου Κατσαούνη και η συγκέντρωση του νερού, που σκορπιζόταν μέσα στις μάντρες. Τώρα οι μάντρες στράγκισαν και το νερό της βρύσης υπερδιπλασιάστηκε.

● Λάβαμε από το Σύλλογο Αμερικής 500 δολλάρια «για μερική κάλυψη των εξόδων εκτύπωσης του αγαπητού μας ΝΕΧΩΡΙΤΗ», όπως γράφει στην επιστολή του ο πρόεδρος του Συλλόγου.

Ευχαριστούμε τον αδελφό Σύλλογο και παρακαλούμε να στέλνουν τα νέα τους για δημοσίευση.

ΤΟ ΝΕΟΧΩΡΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ

*Στην μοναξιά της λευτεριάς
στην ορεινή αγριάδα
έξω από ζυγούς κι από δεσμά
στην άδουλη Ελλάδα.
Χτίστηκε τούτο το χωριό
στα 1700.*

*Στους καταρράκτες κλεψυγιάς
στων Τούρκων την ζαλάδα
στων αετών τα χωρικά
στην Ελληνο Ελλάδα.
Χτίστηκε τούτο το χωριό
στα 1700.*

*Μ' οράματα ελληνικά
έξω από απογράδα
σκαβιά, στα χρόνια της
τουρκιάς
στην Αρματο Ελλάδα.
Χτίστηκε τούτο το χωριό
στα 1700.*

*Κάπου μεσ' τα ορλωγικά
στην παραγμένη Ελλάδα
το Νεοχώρι ιστορικά
στον κλινοβοκεάδα.
Χτίστηκε τούτο το χωριό
στα 1700.*

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΜΑΝΤΗΣ

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

*Οι ραχούλες τραγουδάνε
στο ρυθμό το λαϊκό,
όλα γύρω μου γελάνε
θε να σύρω το χορό.*

*Πανηγύρι στο χωριό μου
στη γιορτή της Παναγιάς,
ούτ' ο ήλιος θε να γύρει
ούτε τα άστρα τα χρυσά.*

*Τα λαούτα μας ηχούνε
στης αγάπης το ρυθμό,
όλοι τώρα θε να μπορούμε
στο υπέροχο χορό.*

*Γαϊτάκι και συντό
θα χορέψουμε μαζί
στην πλατεία του χωριού
όλοι οι κοντοχωριανοί.*

*Η Παρθένα η Μαρία
έβαλε τα γιορτινά
είν' η μέρα Σου Κυρία
για εμάς μοναδικά.*

*Με κλαρίνο θε να πω
τις ευχές στους χωριανούς μου
το χωριό μου θ' αγαπώ
και θα τόχω μέσ' το νου μου.*

ΚΙΚΗ ΝΤΟΥΖΟΥ

☛ Συνέχεια από το προηγούμενο

ΙΕΡΟΨΑΛΤΕΣ

Στον Ιερό ναό του χωριού μας έχουν αναδειχθεί πάρα πολλοί ιεροψάλτες, οι οποίοι πρόσφεραν μεγάλες υπηρεσίες στην Εκκλησία μας. Οι περισσότεροι από αυτούς υπηρέτησαν εθελοντικά.

Από στοιχεία που συγκέντρωσα καταγράφω τους ιεροψάλτες του Ιερού Ναού του χωριού μας:

Επί ιεροσύνης του αιμινήστου Αλεξίου Κοτίνη, που υπηρέτησε στην εκκλησία μας από το 1884 μέχρι το 1929, ιεροψάλτες ήταν 1. Αντώνιος Λόης (πατέρας του αιμινήστου μπαρμπα Θανάση) και 2. ο Αθανάσιος Τζαχρήστος (πατέρας του Ελευθ. Τζαχρήστου).

Στη συνέχεια αναδείχθηκαν πάρα πολλοί άλλοι, που διαδέχτηκαν αυτούς. Αυτοί που υπήρξαν βασικοί ιεροψάλτες από το 1910 και εντεύθεν είναι οι αιμινήστοι:

1. Βασίλειος Κολατσώνης 2. Βασίλειος Μέρμηγκας 3. ο μετέπειτα ιερέας Χρήστος Μέρμηγκας (Παπαχρήστος), ο Γεώργιος Ν. Πλάκας, και οι: Αντώνιος Αλ. Παπαλέξης 2. Γεώργιος Μάρρος και 3 ο Κων/νος Λιάξης.

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΣΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ

(ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΑΠ' ΤΟ 1931 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ)

Ο Βασίλειος Κολατσώνης από μικρός και στη συνέχεια από το 1925 περίπου μέχρι το 1948, που απεβίωσε, υπηρέτησε σα βασικός δεξιός ψάλτης.

Στο δεξιό ψαλτήρι σα βασικοί ψάλτες υπηρέτησαν και οι: 1. Βασίλειος Μέρμηγκας, που απεβίωσε νεώτατος, 2. Ο Γεώργιος Μάρρος μέχρι το 1951 και στη συνέχεια, μετά την επιστροφή του από την Αμερική από το 1976 μέχρι το 1995.

Στο αριστερό ψαλτήρι, υπηρέτησε από μικρό παιδί, μαθητής του Δημοτικού Σχολείου ακόμη, ο αιμινήστος Γεώργιος Πλάκας. Ο μπαρμπα - Γιώργος ασχολήθηκε για πρώτη φορά με την ψαλτική, όταν μαθητής του Δημοτικού ανέγνωσε τον Απόστολο στα 1905. Έκτοτε υπήρξε ο μόνιμος αριστερός ψάλτης μέχρι το 1970 κι ακόμη ως το 1980 κατά τους θερινούς μήνες.

Το 1929 συνταξιοδοτείται ο ιερέας Αλέξιος Κοτίνης και στις 30 Δεκεμβρίου χειροτονείται και τοποθετείται στην εκ-

κλησία του χωριού μας ο αείμνηστος Χρήστος Μέρμηγκας - Παπαχρήστος.

Επί ιεροσύνης του συνεχίζονται τα Κατηχητικά Σχολεία, που λειτουργούσαν επί Αλεξίου Κοτίνη και αναδεικνύονται και άλλοι ιεροψάλτες, γιατί ο Παπαχρήστος λόγω της μορφώσεώς του δίδασκε στα παιδιά και εκκλησιαστική μουσική.

Έτσι έχουμε νέους ιεροψάλτες, όπως ο Ιωάννης Φτερούγας, που με το υπ' αριθ. 1/2.7.1950 πρακτικό του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου με μέλη τους: Αρχιμ. Χρήστο Μέρμηγκα, Αθανάσιο Αλπογιάννη, Αθανάσιο Πλάκα, Κων/νο Βλάχο και Νικόλαο Γ. Μάλλιο διορίστηκε δεξιός ψάλτης και αριστερός ο Νικόλαος Γ. Χολέβας. Ο Ιωάννης Φτερούγας υπηρέτησε την εκκλησία και πριν του διορισμού του για πολλά χρόνια και πρόσφερε μεγάλες υπηρεσίες.

Ο Νικόλαος Γ. Χολέβας σε λίγο καιρό μετά το διορισμό του ανεχώρησε για Αμερική.

Με άλλο πρακτικό του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου το υπ' αριθ. 5/1.10.1946, με μέλη του Αρχιμ. Χρήστο Μέρμηγκα, Βασίλειο Κολατσώνη, Αθανάσιο Πλάκα, Αθανάσιο Αλπογιάννη και Νικόλαο Γ. Μάλλιο, διορίζεται δεξιός ψάλτης ο Παύλος Βλάχος και αριστερός ο Σωτήριος Χολέβας.

Ο μεν πρώτος υπηρέτησε μέχρι το 1952 περίπου, οπότε απεχώρησε λόγω σπουδών, ο δε δεύτερος μέχρι το 1996, που έφυγε από κοντά μας. Η προσφορά του μακαρίτη του Σωτήρη Χολέβα στην Εκκλησία μας ήταν περισσότερη από 50 χρόνια.

Επί ιεροσύνης του Αρχιμ. Χρήστου Μέρμηγκα ανεδείχθησαν και άλλοι ιεροψάλτες, που σαν μαθητές και αργότερα σα φοιτητές αλλά και σα φτασμένοι επαγγελματίες πρόσφεραν και προσφέρουν ακόμη ευκαιριακά τις υπηρεσίες τους από το 1940 μέχρι σήμερα.

Αυτοί είναι ο Παντελής Παπαχρήστου, ο Δημήτριος Φούρλας, ο Παντελής Μέρμηγκας, ο Νικόλαος Α. Γιάνναρης στο δεξιό αναλόγιο και στο αριστερό ο αείμνηστος Ιωάννης Σπανός από το 1930 μέχρι το 1950, που ανεχώρησε για την Αμερική.

Στο αριστερό αναλόγιο πολυτίμητοι βοηθοί ανεδείχθησαν ακόμη οι αδελφοί Αντώνιος και Σπύρος Αθ. Πλάκα, οι αδελφοί Σπύρος, Νικόλαος και Δημήτριος Γ. Πλάκα, ο Αντώνιος και ο Νικόλαος Μασγάλας και οι Δημήτριος και Κων/νος Σαλτός.

Άφησα τελευταίο τον ήδη υπηρετούντα ιεροψάλτη του ναού.

Και ο Κώστας Πλάκας σα μαθητής και ενήλικος πρόσφερε και προσφέρει στην Εκκλησία μας τις υπηρεσίες του από το 1956 μέχρι σήμερα. Τον αξίζουν συγχαρητήρια για την προσφορά του.

Γι' αυτούς κατορθώσαμε να συγκεντρώσουμε στοιχεία και να τους καταγράψουμε. Αν το πετύχουμε απόλυτα δεν το γνωρίζω.

Μπορεί να υπάρχουν και άλλοι που δεν τους αναφέραμε, γιατί με τη διάσπορά των χωριανών μας πιθανόν να μην τους εντοπίσαμε.

Είμαστε διατεθειμένοι να επανέλθουμε συμπληρώνοντας ό,τι παραλείψαμε ή διορθώνοντας τυχόν λάθη, αρκεί να μας τα επισημάνετε.

ΝΕΩΚΟΡΙΣΣΕΣ

Μια άλλη κατηγορία ανθρωπων, που πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους στην εκκλησία μας, είναι

να οι νεωκόρισσες. Από στοιχεία, που συγκέντρωσα, προκύπτει ότι εργάστηκαν σαν νεωκόρισσες οι:

1. Αικατερίνη Ν. Λιάξη από το 1930 μέχρι το 1950. 2. Η Μαγδαληνή Πλάκα - Λούπα από το 1950 μέχρι το 1953, η οποία διορίστηκε με το υπ' αριθ. 1/1.7.1950 πρακτικό του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου με μέλη του τους: Αρχιμ. Χρήστο Μέρμηγκα Αθανάσιο Αλπογιάννη, Αθανάσιο Πλάκα, Κων/νο Βλάχο και Νικόλαο Γ. Μάλλιο. 3. Η Γιαννούλα Πλάκα - Λεβαδίτη και η Ευδοκία Μέμμου από το 1953 μέχρι το 1959 και 4. Η Σπυριδούλα Αθ. Μάλλιο από το 1959 μέχρι το 1983.

Έκτοτε ο Ιερός Ναός στερείται νεωκόρου και την καθαριότητά του επιμελείται η σύζυγος και τα παιδιά του Παπανίκου. Στις μεγάλες γιορτές, όπως το Πάσχα και της Παναγίας, η καθαριότητα γίνεται από μερικές γυναίκες, που προσφέρουν εθελοντικά την εργασία τους.

Καταγράφοντας όλους τους παραπάνω αποδίδουμε φόρο τιμής και ευγνωμοσύνη σ' αυτούς, που πρόσφεραν και προσφέρουν μεγάλες υπηρεσίες στην εκκλησία μας και συγχρόνως μένουν στην ιστορία του Ιερού Ναού και του χωριού μας.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΕ ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

☛ Συνέχεια από την 1η σελίδα

Λίγο πολύ κι εμείς ακόμα, οι μη συμφωνούντες, αναγκαστικά, ακολουθούμε, παραβλέπουμε και προσπερνάμε. Σπρώχνουμε τη ζωή, τον διπλανό και προσπερνάμε.

Το χρήμα είναι φίλος, αλλά και εκθρός. Είναι αναγκαίο κακό. Είναι ελιξήριο των μεγεθυμένων αναγκών της ζωής μας. Είναι σύμμαχος, αλλά όχι Θεός. Εμείς το έχουμε αναγάγει σε Θεό. Εμείς είμαστε αυτοί που υπολογίζουμε τον διπλανό μας, απ' τα πόσα έχει, τι έχει, τι κατέχει, ...και του συμπεριφερόμαστε ανάλογα. Τον εκτιμάμε; Δεν τον εκτιμάμε; Του δίνουμε σημασία ή όχι; Τον αφήνουμε στη μαύρη και φτωχή του μοίρα, στην αρρώστια του ή τη μοναξιά του. Στα γεράματά του!...

Και για όλα τα πολυπόθητα υλικά αγαθά, που εμείς κοπιάσαμε, που χάσαμε τη ζωή μας, την πολυτίμητη, για να τα αποκτήσουμε, δώσαμε ό,τι πιο πολύτιμο, τον χρόνο μας, την μικρή ζωή μας, την μικρύνουμε ακόμα πιο πολύ, την λιγοστέψαμε... αλλά δεν μας νοιάζει!

Έρχεται μια μέρα κάποιος ά-

τεγκτος εκθρός και μας παίρνει τα μισά. Χωρίς να μας ρωτήσει ή να υπολογίσει το κόστος.

Κι εμείς, μη μπορώντας, να κάνουμε τίποτ' άλλο, ανήμποροι, υπακούμε, πληρώνοντας όπως λέει κι ο Τέσμαν Έλιοτ «Τους φόρους που μας βασανίζουν», πληρώνουμε τη μεγάλη μας καλοπέραση, τη ματαιοδοξία μας, το πάθος μας. Ακριβά. Μέχρι, που μια μέρα, να έρθει ο άλλος μας, άτεγκτος εκθρός, ο φυσικός το πέρασμα του χρόνου, κι όλα τούτα να γίνουν σκόνη... «Στάχτη στη σκόνη του χρόνου» Όσο για τους απογόνους; «Κακομαθημένοι κηφήνες, ή ανήμπορα πλάσματα, ή μια ζωή χαραμοφάδες» χωρίς ούτε ένα ταπεινό κεράκι στη μνήμη σου... «Βιάσου... βιάσου, τι αύριο θα τελειώσει η Ανατολή». «Βιάσου, σκέψου, τι αύριο θα γελούν για ένα "θείο" που χάθηκε... κι ούτε θα θυμούνται ποιος ήταν, τι ήταν, γιατί ήρθε, γιατί έφυγε»... όλ' αυτά, θά 'ναι γι' αυτούς ξένα.

Βάσω Κουβελά: Οι λίγες παραπομπές είναι από έργα του Τέσμαν Έλιοτ, του Ουώρεν Κόρφου και του Νίκο Ντέμυ.

ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΤΙΜΗ

☛ Συνέχεια από την 1η σελίδα

ενδιαφέρον του για το χωριό μας, που και αυτός φέτος συνοδευόμενος και από τη μητέρα του γλάντησε κοντά μας στο πανηγύρι μας. Οι επισκέψεις αυτές στο χωριό μας οφελούν πάρα πολύ και πρέπει να συνεχιστούν.

Αποτελεί είδηση ότι με πρωτοβουλία του Δημ. Λάπα οι αρμόδιες υπηρεσίες, όπως μας διαβεβαιώνει ο κ. Κωνσταντάκος, όσο και ο κ. Νέμπαρης, δύο μηχανικοί από το τμήμα Υπηρεσιών Ναυπάκτου προχωρούν στη σύμβαση σχετικών μελετών για ασφαλοτόστρωση του δρόμου από ψηλό Σταυρό προς Νεχώρι, που είναι όνειρο και επιθυμία όλων των συγχωριανών μας. Από την πλευρά του ο κ. Κωνσταντάκος δε-

σμεύτηκε να χρηματοδοτήσει την κατασκευή του έργου μέσω των νέων πιστώσεων, οι οποίες έχουν ζητηθεί και εκτιμάται ότι θα δοθούν από τα αρμόδια ταμεία της ευρωπαϊκής κοινότητας. Αντίστοιχες δεσμεύσεις έχουν δοθεί και από υψηλά ισταμένους παράγοντες του ΠΕΧΩΔΕ και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου.

Ευχαριστούμε εκ των προτέρων όλους για το ενδιαφέρον τους για το χωριό μας και όλους τους επίσημους καλεσμένους που μας επισκέφθηκαν στο πανηγύρι μας και τους ευχόμαστε και τους παρακαλούμε και του χρόνου να είναι πάλι στο πανηγύρι μας και πάντα κοντά στο όμορφο Νεχώρι μας.

ΝΙΚ. ΜΑΣ.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΒΓΑΛΣΙΜΟ ΤΣΙΠΡΩΝ - ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Αρκές Νοεμβρίου '96 βρέθηκα στο χωριό μας για λίγο. Είχα κάμποσα χρόνια να πάω τέτοια εποχή στο ευλογημένο χωριό. Ήταν ωραίες χεινοπωριάτικες οι μέρες εκείνες, με πολύ γλυκό καιρό, ηλιόλουστο και ασυννέφιαστο. Το φθινοπωρινό αεράκι σκόρπιζε εδώ κι εκεί, στην πλατεία, στο προάυλιο της εκκλησίας και του σχολείου, στα σοκάκια, στις αυλές των σπιτιών και στα χωράφια, κληματόφυλλα, σκαμνόφυλλα, πλατανόφυλλα και άλλα φύλλα των φυλλοβόλων δέντρων.

Το τοπίο του χωριού ήταν καθαρά φθινοπωρινό. Το χωριό είχε και έχει το δικό του όμορφο χρώμα, τα δικά του αρώματα, τη δικιά του μοσχοβολιά. Όλες οι εποχές στο χωριό έχουν τη δικιά τους ξεχωριστή εικόνα, ομορφιά και χάρη.

Στο χωριό οι χωριανοί ζούσαν στο δικό τους ρυθμό και στο δικό τους κόσμο, μέσα στην ήσυχη μοναξιά τους και στην ξεγνοιασιά τους. Αυτά θεωρούνται σήμερα προνόμια και αγαθά.

Στα μαγαζιά της πλατείας τα βράδια, λιγοστοί χωριανοί παίζουν την πατροπαράδοτη κολτσίνα, η κουτσοπίνουν το τσιπράκι τους, ή την μπιρίτσα τους, ή παρακολουθούν κάποιο πρόγραμμα της τηλεόρασης παρέα με τον καινούργιο δάσκαλο, που τοποθετήθηκε εκείνες τις μέρες στο Σχολείο του χωριού μας (στο μαγαζί Πανάγου).

Τα βράδια εκείνα (του Νοέμβρη '96), ένα διαφορετικό άρωμα απλωνόταν στην ατμόσφαιρα του χωριού, ήταν η γνωστή μυρουδιά των τσιπρών και του τσίπρου (ρακί). Κάθε χρόνο τέτοιες μέρες το χωριό βγάζει τα τσίπρα του. Ενώ έχει αρχίσει το βράσιμο του μούστου στα βαρέλια, ακούγεται να λένε οι χωριανοί που θα βγάλουν τα τσίπρα τους. Το βγάλσιμο των τσιπρών στο χωριό μας, είναι ένα παλιό έθιμο που συνεχίζεται μέχρι σήμερα (Νοέμβριος '96).

Προτού μπούμε στην περιγραφή της διαδικασίας του βγάλσιμου των τσιπρών στο χωριό μας, θα κάνουμε μια βραχύλογη παρένθεση.

Κάθε τόπος, κάθε χωριό και κάθε περιοχή της Ελλάδας, έχει τις δικές της συνήθειες και το δικό της τρόπο, για να βγάζει τα τσίπρα.

Τσίπρο βγάζουν σε πολλά ορεινά χωριά της Στερεάς, της Θεσσαλίας και της Ηπείρου. Στην Κρήτη βγάζουν το δικό τους τσίπρο, που λέγεται «τσι-

κουδιά». Στην Αμερική και στην Αγγλία, οι αποστακτήρες βγάζουν το αντίστοιχο ούσκι τους.

Το τσίπρο είναι ελληνικό παραδοσιακό ποτό, του οποίου η απόσταξη είχε περιορισμούς και προϋποθέσεις.

Τώρα επανερχόμαστε, στο διαδικαστικό και τελετουργικό τρόπο απόσταξης των τσιπρών στο χωριό μας, κατά την παλιά

χωρίς άδεια της Αστυνομίας, οι ιδιοκτήτες τους edιώκοντο ποινικά.

Η Αστυνομία του Σταθμού Χωρ/κής της Αράκωβας έκανε εφόδους τις νύχτες στα γύρω χωριά και στο χωριό μας, για να ελέγξει τη νομιμότητα της απόσταξης και να εντοπίσει παραβάτες. Στο χωριό μας δεν έλειψαν τα λαθραία και αδήλωτα ρα-

φωτιά, με γκρίζια ξύλα, ή ότι ξύλα υπάρχουν, όπου βράζουν επί δύο, ή τρεις ώρες, ή όσες ώρες χρειαστεί, ανάλογα με τη δύναμη της φωτιάς και το μέγεθος του καζανιού. Εδώ θέλει κάποιον για να συμπάει συνέχεια τα ξύλα της φωτιάς.

- Το σωλνοειδές στόμιο του καπακιού συνδέεται με ένα χαλκοματένιο σωλήνα, ο οποίος όσο

τσίπρο. Σήμερα λένε ότι ρακοκάζανα των 65 κιλών, βγάζουν 9-10 κιλά τσίπρο.

Όταν η κάθε καζανιά βγάλε το τσίπρο που μπορεί, τη καλάνε και ξαναγεμίζουν με τσίπρα καινούργια τα καζάνια και επαναλαμβάνεται η ίδια διαδικασία για το βγάλσιμο των τσιπρών. Απ' όσα θυμάμαι στο χωριό μας λειτούργησαν ρακαριά, μόνιμα ή περιστασιακά, φανερά ή κρυφά, σε διάφορα σημεία του χωριού. Τα κυριότερα ήταν στον Κατσαούνη τη βρύση, στο παλιό μονοπάτι που κατεβαίναμε, όπου υπήρχαν μόνιμα ρακαριά, σκεπασμένα με τσίγκο (σώζονται ακόμα), στο Μύλο του Φτερούγα, στον Κολατσώνη τη βρύση, από μέσα από την πάνω αυλόπορτα στην αχυρώνα, στην πεζούλα του Φούρλα, που βρίσκεται πιο πέρα και κάτω από την κοινοτική βρύση, στον Μούρτου βρύση κι αλλού.

Κατά προφορικές πληροφορίες τσίπρα έβγαζαν και στο Παλιονέχωρο (τα παλιά χρόνια ρακοκάζανα είχαν ο Ζαρκάδας, ο Καρανδρίκας, ο Κοπάνης, ο Λούπας, ο Μάλλιος Γιώργος) και στα Καλαθέικα (τα παλιά χρόνια ρακοκάζανα είχε μόνο ο Τζαχρίστος, ύστερα τα πήρε ο Νικ. Δ. Καλαθάς, και μετά τα πήρε ο Αντ. Κανέλλος).

Κάμποσοι χωριανοί βγάζουν ακόμα και σήμερα τσίπρα με την παραδοσιακή ιεροτελεστία και διαδικασία, όπως παλιά.

Είδα σε ανάμερα σημεία σωρούς από ακαζάνιστα τσίπρα, που περίμεναν τη σειρά τους, για να τα βάλουν στα ρακοκάζανα.

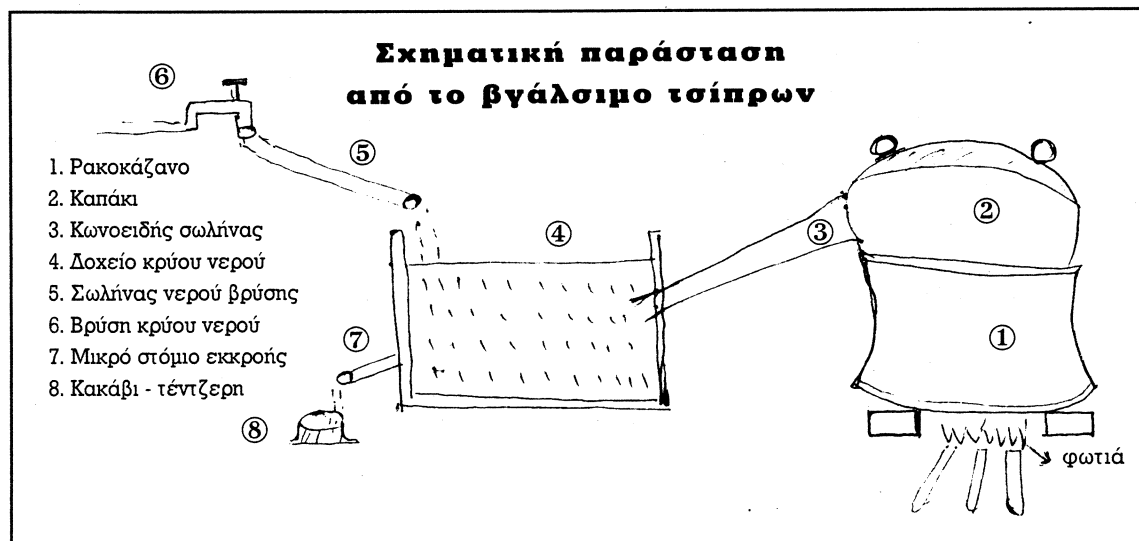
Όσοι βγάζουν τσίπρα συνήθιζαν να δίνουν αμάκα (δωρεάν) κανένα μπουκαλάκι τσίπρο στους Νεχωρίτες που δε μένουν μόνιμα στο χωριό, για να το πούν το χειμώνα στην Αθήνα, στο Αγρίνιο, στη Ναύπακτο, στην Πάτρα, στη Λαμία, στην Αμερική και όπου αλλού μένουν Νεχωρίτες.

Σταματάω εδώ, έχοντας υπόψη ότι το θέμα δεν καλύφθηκε πλήρως, ίσως άλλοι χωριανοί, ειδικότεροι ή μη, να γνωρίζουν κι άλλα πράγματα γύρω από το θέμα αυτό, ας τα γράψουν και ας συμπληρώσουν τα τυχόν κενά του παρόντος αφιερώματος.

Δεν ξέρω αν με το βολύμι και το καρτί κατάφερα να βγάλω καλά τα τσίπρα και το ρακί του χωριού μας. Οι αναγνώστες θα το κρίνουν, ελπίζω καλοπροαίρετα.

30.11.96

N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

και τωρινή εποχή.

Η περιγραφή στηρίζεται στα όσα θυμόμαστε (από τα Κολατσώνεϊκα ρακαριά και τα ρακοκάζανα του ΖαρκαδοΣπύρου και μετέπειτα της Φροσύνης Ζαρκάδα) που έζησα κοντά τους τα παιδικά μου χρόνια, στα όσα ακούσαμε και είδαμε στο χωριό τότε και φέτος.

Ανοίγω λοιπόν το σακκούλι των αναμνήσεων, που έχω αφήσει κρεμασμένο στο γροθιάρι (κρεμαστάρι ξύλινο) του κατωιού του σπιτιού του χωριού και προχωρώ στο παρόν αφιέρωμα.

Όταν το χωριό έγερνε για ύπνο κάποιοι χωριανοί, παρέες παρέες, και με την αράδα, έβγαζαν τα τσίπρα τους, σε διάφορα φανερά ή κρυφά ρακαριά, με το φως κάποιας λάμπας πετρελαίου, ή κάποιου τοιμπλιάρη λίκνου. Ξενυχτούσαν βγάζοντας τσίπρα και απόθαμπα σταματάγανε.

Τώρα (φέτος το '96) μερικοί χωριανοί έβγαζαν τσίπρα και τη μέρα, αλλά με τον ίδιο παραδοσιακό τρόπο. Τώρα υπάρχει νερό όλο το 24ωρο, οπότε τα ρακαριά έχουν συνέχεια νερό, (ενώ η Δέση τα παλιά χρόνια έδινε ορισμένες ώρες νερό), που είναι τόσο απαραίτητο στη διαδικασία της απόσταξης.

Τα ρακοκάζανα έπρεπε να είναι «δηλωμένα» και «σφραγισμένα», όλο το χρόνο και μόνο την εποχή του Οκτωβρίου - Νοεμβρίου κάθε χρόνου τα ξεσφράγιζαν και τα χρησιμοποιούσαν. Εάν τα ρακοκάζανα χρησιμοποιούντο

κοκάζανα. Η Αστυνομία μερικές φορές έκανε ότι δεν έβλεπε ποιος βγάζει τσίπρα και δεν έψαχνε πολύ για να ξετρυπώσει τα παράνομα ρακοκάζανα. Βέβαια δεν έλειψαν και οι ζαβοί Αστυνομικοί. Σήμερα υπάρχει καλύτερη στην Αστυνομία και ορισμένοι χωριανοί συνεχίζουν το έθιμο και βγάζουν τα τσίπρα τους νύχτα και μέρα.

Ας θυμηθούμε τη διαδικασία και τον τρόπο, που ακολουθούσαν τότε και ακολουθούν και σήμερα οι χωριανοί, για να βγάλουν τα τσίπρα στα διάφορα επίσημα ή ανεπίσημα ρακαριά.

- Τα τσίπρα δηλ. οι ζαμπουρισμένες (σιμέντες) και πατημένες ρόγες των σταφυλιών τοποθετούνται και πατικωνονται (πέζονται) στα ειδικά χαλκοματένια (ορειχάλκινα) καζάνια, τα οποία στον πάτο έχουν σάλωμα από βρίζα ή στρώνονται με φτέρες, για να μην κολάνε τα τσίπρα. Επίσης στα ρακοκάζανα ρίχνουν και 5-10 κιλά νερό, ή λάγγερο κρασί, ή στραγγίδια από την κάδη.

- Τα ρακοκάζανα αυτά καπκωνονται (σκεπάζονται) με τα προς τούτο καπάκια, που καταλήγουν σε ένα σωλήνα σχήματος κώνου. Στα σημεία που εφάπτονται τα καζάνια με τα καπάκια και το σωλήνα, πασαλείβονται με σβουνιά, ή στάχτη, ή πηλόχωμα, ώστε να μην διαφεύγει ο ατμός που παράγεται από το βράσιμο των τσιπρών. Κατόπιν τα καζάνια αυτά τα βάζουν πάνω σε δυνατή

προχωρεί προς την άκρη στενεύει και καταλήγει σε ένα άλλο στενότερο στόμιο, όπου υπάρχει ένα τουλοπάνι, ή κομμάτι βαμβάκελας (είδος άσπρου γυναικείου μαντηλιού). Ο σωλήνας αυτός περιτυλίγεται κατά μήκος και γύρω γύρω με σάλωμα, όπου εκεί πέφτει συνεχώς κρύο νερό από βρύση, ή ο σωλήνας αυτός περνά μέσα από ένα δοχείο γεμάτο με κρύο νερό.

Έτσι ο ατμός που δημιουργείται στο ρακοκάζανο από το βράσιμο των τσιπρών, κατευθύνεται αναγκαστικά στο σωλήνα που προαναφέραμε και όταν φθάνει στο τμήμα του σωλήνα, όπου πέφτει το κρύο νερό, ή περνάει μέσα από το τμήμα του σωλήνα που βρίσκεται στο δοχείο, υγροποιείται και σαν τσίπουρο πλέον καταλήγει στην άκρη του σωλήνα, όπου υπάρχει το τουλοπάνι και πέφτει λίγο λίγο, (σαν ψηλή κλωνά), σε ένα κακάβι, ή μια τέντζερν, όπου συγκεντρώνεται το παραγόμενο τσίπρο, ή ρακί.

Το «πρωτοστάλαμα», όπως έλεγαν το πρώτο τσίπρο, που έβγαίνε (1 κιλό περίπου, ή 1 οκά παλιότερα), ήταν πολύ απύ και δεν επιτρέπεται να το πει ο άνθρωπος, διότι είναι επικίνδυνο. Το πρωτοστάλαμα αυτό, ή το κύνουν, ή το ματαψήνουν στο καζάνι, ή το χρησιμοποιούν για εντριβές στα κρυσταλλώματα και όχι για πόμα.

- Έλεγαν οι παλιότεροι ότι τα ρακοκάζανα που έπαιναν 30-40 κιλά τσίπρα, έβγαζαν 6-7 κιλά

☛ Συνέχεια από την 1η σελίδα

ομένα μεγαλεία. Και δίχως να το καταλάβω, ξεχύθηκαν απ' τ' ακριβό του νου μου το σεντούκι, που με αγάπη και λατρεία περισσή είναι φυλαγμένες χιλιάδες αναμνήσεις και «με κυκλώσαν σαν το μελίσι το κερί».

Γέμισ' ο χώρος ο ιερός από εικόνες κι ήχους. εικόνες κι ήχοι μιας άλλης εποχής. Και ξεπηδήσανε χωρίς καμία αλληλουχία, δίχως χρονολογική σειρά, αλλά έτσι ανακατεμένες, ανάλογα με τη ζωηράδα και τη συναισθηματική τους φόρτιση. Κι όσο παλιότερες οι εικόνες, τόσο και εντονότερες και ζωηρότερες.

Γέμισε ο χώρος πρόσωπα, γνωστές μορφές αγαπημένες, που χρόνια έχουνε φύγει από κοντά μας.

Αριστερά, από τη βορινή την πύλη του ιερού μέχρι τη δυτική εξώπορτα, οι γυναίκες. Μπροστά οι γεροντότερες με τις κατάμαυρες μαντίλες, καθισμένες στους μακριούς τους πάγκους. Πιο πίσω οι μεσόκοπες με τις «μουρκατές» σκέπες και παραπίσω οι νιότερες με τις παράσπρες βαμπακέλες, τα έντονα χρωματιστά φορέματα και τις μεταξωτές ποδιές τους. «Στουρνίστηκαν» και «σταφουνίστηκαν» κι ήρθαν στη χάρη της «Νύφης του Χριστού».

Απ' έξω από τη δυτική την πόρτα οι μικρομάνες «λουφάζουν» τα μικρά τους, να μην τα ράξουν με το κλάμα τους της λειτουργίας την κατάνυξη.

Στα δεξιά οι άντρες. Γεροντες οι πιο πολλοί, σκυφτοί από το χρόνο και τη δουλειά, ακουμπησμένοι στα μακριά ραβδιά τους, ακούνε με ευλάβεια τα ιερά τα γράμματα, που δεν καταλαβαίνουν. Μα εδώ δεν ήρθανε να καταλάβουν, ήρθαν για να αισθανθούν. Κι αλήθεια νιώθουν τη χάρη του Θεού και της Αγίας, να τους σκέπει.

Κι απ' έξω στην αυλή, κάτω απ' τον «γκρίζαρο» τον έλατο, από τη νοτιοδυτική γωνιά της εκκλησίας ως το παραθυράκι των ψαλτών οι νιότεροι, ακούνε το χερουβικό απ' το γιατρό τον ψάλτη, που οι ήχοι του «ύμνου του τρισάγιου» με τη βαριά γλυκιά φωνή του φτάνουν απέναντι στις Κερασιές και πέρα από τ' Αρκουδορέματα ψηλότερα, ενώ ο παπα Χρήστος απ' το σολέα λιβανίζει.

Η θεια - Βαγγέλω, η κυρα - Γιάννα και η θεια - Αντρίαινα με τα μεγάλα κέρνα κουβάρια το τάμα ξεπληρώνουν. Ζώνουν την εκκλησία τρεις δίπλες με κερί, για τον ξενιτεμένο άντρα, το άρρωστο παιδί, για τη σοδειά, για το κοπάδι.

Και πέρα στην άκρη της πλαγιάς, ανάμεσα στις φτέρες τις ψηλές ο μπαρμπα - Γιώργος, λες και προσφέρει αρχαϊκή θυσία, ψαίνει τετράπαχα σφαχτά για τους πανηγυριώτες.

Με το συντραούλι το μακρύ

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

στο ένα χέρι, την κούπα το κρασί στο άλλο, φαντάζει παράξενος αρχιερέας φερόμενος απ' άλλους χρόνους και καιρούς κι άλλης θρησκείας λειτουργός, που τις σπονδές προσφέρει.

Και ανεβαίνει η τσίκνα απ' τα ψητά, για ν' ανταμώσει την οσμή του λιβανιού, για να ταιριάξουνε μαζί το άρωμα του Νεχωρίτικου πανηγυριού. Άλλωστε τι άλλο είναι τα πανηγύρια μας;

Τσίκνα και μωσχολίβανο.

Τροπάρι και τραγούδι.

Μεράκι και κατάνυξη.

Χορός και λιτανεία.

Κι από το μονοπάτι, που φέρνει απ' το χωριό, όλο και καταφτάνουνε νέοι πανηγυριώτες.

Ηχούνε ρυθμικά και κύπρια των μουλαριών και των αλόγων τους και λάμπουν στον πρωινό τον ήλιο οι καραμελωτές πολύχρωμες οι μαντανιές στα σαμάρια.

Με την απόλυση ο χώρος γεμίζει χρονοπολλίσματα κι ευχές.

Απλώνονται στον ίσκιο του ελατιού οι καραμελωτές, στρώνονται κατάλευκα τραπεζομάντηλα κι ανοίγονται οι ταμouzάνες. Οι πίτες ξετυλίγονται και καταφτάνουν τα ψητά, που κομματιάζει ο μπαρμπα - Γιώργος στην ξέχωτη του έλατου τη ρίζα, που τη μετέτρεψε σε πρόχειρο κρεατοκόπι.

Άλλοι τραβάνε για τη βρύση να φάνε κάτω απ' τη σκιά των πλατανιών.

Άλλα ψητά προσμένουνε εκεί.

Εκεί κι ο μαγαζότορας την πελατεία καρτερεί να της προσφέρει τσίπουρο πρωτοστάλακτο, και συριανό λουκούμι τριαντάφυλλο.

Εκεί κι ο... μουσικός ο μαθητευόμενος με τ' αυτοσχέδιο κλαρίνο του κάνει τα πρώτα καλλιτεχνικά του βήματα.

Ετούτου δω του όργανου, ακόμα κι αν παίζεται και από... κάλφα μουσικό, οι ήχοι του έχουν την ικανότητα να μερακλώνουν και να ξεσηκώνουν.

Κι όταν το «ρεπερτόριο» του νέου καλλιτέχνη εξαντλιέται, ο μπαρμπα - Νίκος, ο μπαρμπα - Γιώργος, ο μπαρμπα - Γιάννης και ο μπαρμπα - Αντώνης τ' αρπάζουν «με το στόμα». Κι αντιβουίζει ο Κάκκαβος κι αντιλαλούν τα Στάρια από της «Παπαδούλας» στο «νηρό».

Πιο πέρα μπροστά στην πόρτα της «τρίπατης» καλύβας του ο μπαρμπα - Σπύρος δέχεται τους επισκέπτες του με καλοσύνη περισσή, με το πλατύ χαμόγελο στα χείλη και τ' απαράμιλλα τα χορατά, που μοναχά εκείνος ξέρει να μαστορεύει:

- Περάστε!... Περάστε από το φτωχικό μου!... Περάστε να πάρετε καφέ απ' το προσηλιακό Παλιάμπελο και ψύλλους όσους θέλετε, για να με ξελαφρώσετε

λιγάκι...

Και όμως ο καφές του είναι «καθαρός» και η καλύβα του μοσχοβολάει έλατος και φτέρη και λάμπει από πάστρα.

Κι όταν τ' απομεινέμερο τελειώνει το γιορτάσι και οι προσκυνητές - πανηγυριώτες γυρίζουν στο χωριό, η καλοσύνη κι η αγάπη στέκονται μπροστά στις πόρτες των κονακιών του Παλιονεχωριού, να προσκαλέσουν τους περαστικούς· και η φιλοξενία στο νοντά προσφέρει ό,τι καλύτερο στο σπιτικό υπάρχει.

Νταν... νταν... ακούστηκε απ' το κομψό καμπαναριό της νιας Αγία - Παρασκευής.

Σήμαινε η τρίτη η καμπάνα.

Σκιαγμένες οι εικόνες οι παλιές σαν περιστέρια στο βρόντο τουφεκιάς, φτερούγισαν τριγύρω τρομαγμένες και ύστερα βυθίστηκαν και κούρνιασαν ξανά στο βάθος του ακριβού του συντουκιού του νου μου.

Γύρισα στην πραγματικότητα. Βρέθηκα κατάμονος στη μέση του ναού.

Βγαίνω από το ρημοκκλησί. Στο περιαύλι του κανείς. Βουβή η καμπάνα του στο σκουριασμένο ικρίωμά της. Ξέρακας πια ο έλατος, που χάριζε άλλοτε τη δροσιά του. Στέκει εκεί σα σκελετός για να θυμίζει τη ματαιότητα του κόσμου.

Απ' την καινούργια εκκλησιά ακούγονται του νηνοδού οι στίχοι: «Παράτεινον το έλεος Σου τοις γινώσκουσι Σε».

Παίρνω το δρόμο ράθυμα για τη νια Αγία - Παρασκευή.

Γεμάτη αυτοκίνητα η αυλή της. Πόσο αλλάζουν οι καιροί.

Εκεί που έβουσκαν παλιότερα τ' αλογομούλαρα, που έφερναν τους προσκυνητές, τώρα παρκάρουν τ' αυτοκίνητα και η ατμόσφαιρα μυρίζει καυσαέριο.

Περνάω μέσα στο ναό.

Τι διαφορά αλήθεια!

Πλήθος κεριά στα μανουάλια, ολόφωτα τα χρυσοκάντηλα, λουλούδια στις νιες εικόνες.

Από την κόγχη της η Πλατυτέρα με απλωμένα χέρια, σκεπάζει το εκκλησίασμα και όλο το χωριό.

Γύρω στο σύνθρονο οι άγιοι ιεράρχες με τα φρεσκοβαμμένα άμφια συλλειτουργούν με τους παπάδες που 'ρθαν από το Καρπενήσι για να γιορτάσουνε μαζί μας.

Κι όταν απόλυσε η εκκλησιά, τα ευγενικά παιδιά του Παλιονεχωριού πήραν απ' τα κατάκλειστα κονάκια των παππούδων τους και των γονιών τους τη φιλοξενία και ήρθαν και την έστησαν εκεί, απ' έξω από την εκκλησιά, για να προσφέρει στους προσκυνητές, ό,τι ακριβό φιλεύανε και οι φιλόξενοι γονείς τους στους επισκέπτες, που έφταναν στα σπίτια τους: δίπλες, γλυκό, ρακί, κρασί, αναψυκτικά, ψητό,

Μου φάνηκε σαν κάτι να μου έγνεφε.

Ναι αυτό ήθελε να πει:

- Στο καλό και στην ευχή μου! Πάντοτε θα σας καρτερώ! Μα κάποτε ας λειτουργήσετε και μένα τη γριά. Μη σκιάζεστε τη γέριχη σκεπή μου και το τραυματισμένο μου κορμί. Ό,τι στεργιώνει η πίστη κι η ευλάβεια δεν πέφτει στους αιώνες π.μ.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

- ✪ Αν κάνεις όνειρα για ένα χρόνο, φύτεψε ρύζι. Αν κάνεις για δέκα χρόνια φύτεψε δέντρα. Αν όμως κάνεις όνειρα για εκατό χρόνια, χτίσε σχολεία (κινέζικο). Και ο λαός μας πιο απλά λέει: «Φύτεψε συκιά για την κοιλιά σου κι' ελιά για τα παιδιά σου».
- ✪ Όσους περπατούν κάτω από τον ήλιο, τους ακολουθεί η σκιά τους και όσους κάτω από την επιτυχία, τους ακολουθεί ο φθόνος (Σωκράτης).
- ✪ Η αληθινή πίστη μοιάζει με τον χαρταετό, οι ενάντιοι άνεμοι τη σηκώνουν ψηλά.
- ✪ Χρησιμοποίησε το ταλέντο σου όσο μικρό κι αν είναι. Τα δάση θα ήσαν βουδά αν μέσα σ' αυτά κελαηδούσαν μόνο τ' αηδόνια.
- ✪ Κάποιος πάντα καίγεται για να φωτίζονται οι άλλοι.
- ✪ Να φτιάχνεις πάντα ένα σκαρί κι ας μην το αρμενίζεις.
- ✪ Η αλήθεια μοιάζει με το φάρμακο, που είναι πικρό, αλλά τόσο σωτήριο για τον οργανισμό μας.
- ✪ Η διαφορά του καλού από το ωραίο είναι ότι το καλό έχει ανάγκη αποδείξεως, ενώ το ωραίο φαίνεται από μόνο του.
- ✪ Δεν περνάς στην άλλη όχθη, αν δεν βραχείς, ούτε φτάνεις στην κορυφή, αν δεν ιδρώσεις.
- ✪ Η πείρα είναι μια χτένα που την αποκτάς, όταν πια είσαι φαλακρός (Μάο Τσε Τουγκ).
- ✪ Με τη φωτιά δοκιμάζεται το χρυσάφι. Με το χρυσάφι δοκιμάζεται η γυναίκα και με τη γυναίκα δοκιμάζεται ο άνδρας.
- ✪ Ο εγωισμός είναι διπλός φακός. Μεγαλώνει τον εαυτό μας και μικραίνει τους άλλους.
- ✪ Να καις παλιά ξύλα. Να πίνεις παλιό κρασί. Να κρατάς παλιούς φίλους. Να διαβάζεις πολλά βιβλία.
- ✪ Αν δεν χτυπήσουν τα κύματα τους βράχους στ' ακροθαλάσσι, δεν θα καμαρώνεις εσύ το σχήμα τους.
- ✪ Μουσαφίρης είναι η χαρά. Μην κλείνεις την πόρτα της ψυχής σου. Αν βρει την πόρτα αμπαρωμένη φεύγει. Περίμενε κι ας μην έρχεται. Πίστευε κι ας μην υπάρχει.
- ✪ Η ζωή αγαπά αυτούς που την περιμένουν στη γωνιά του δρόμου μ' ένα λουλούδι στο χέρι.
- ✪ Νερό που συγκεντρώνεται σ' ένα μέρος γίνεται λίμνη. Γνώσεις που συγκεντρώνει ένας άνθρωπος γίνονται σοφία.
- ✪ Δύο μυλόπετρες κάνουν πιο σοβαρή δουλειά από δύο διαμαντόπετρες. Αλέθουν και δίνουν ψωμί. Ενώ οι άλλες μόνο λάμπουν και θαμπώνουν.
- ✪ Όταν η αδικία γίνεται νόμος, τότε η αντίσταση είναι καθήκον.

Από τη Συλλογή
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΟΥΡΛΑ